

Ôm Bọn Chống Cộng Cuội Vào Lòng!

Huyền Quốc Bình

Hiện tượng chống cộng theo kiểu “văn minh” tại hải ngoại trong những năm gần đây khá phổ biến. Tức là hễ cứ thấy bất cứ một tên VC nào hay đứa nào vừa lên tiếng chửi đảng VC một cách chung chung, thì vội vàng xem nó như thể là thần tượng hay thân thiện với nó giống như anh em ruột thịt và tìm cách “ôm chúng nó vào lòng”...

Xin đơn cử chuyện xảy ra hôm ngày 8 tháng 1 năm 2017, tại vùng Thủ đô Hoa Thịnh Đốn. Vụ “ca sĩ” Đỗ Nguyễn Mai Khôi gì đó, một người từ Việt Nam, được mô tả là giới trẻ trong phong trào xã hội dân sự, từng hát những bài ca đấu tranh cho nhân quyền, nhưng vừa qua đã có hành động bôi bác Cờ Vàng. Cô ta đã tìm cách né tránh việc đứng hát nơi có Cờ Vàng. Cô ta chờ mọi người dẹp xong Cờ Vàng và mời gọi mấy lần rồi cô ta mới vào hội trường mà Ban Tổ Chức (BTC) và khoảng trên dưới 15 tham dự viên xem như không có gì xảy ra. Trong phần “tâm tình” theo kiểu hỏi đáp, có người còn nói lời “thông cảm”, những lời thân tình hết sức bất thường với đương sự, hoặc nhỏ nước mắt cảm thông với cô ta... đã khiến tôi rất lo ngại cho lập trường chống cộng và trình độ nhận thức giữa bạn và thù của những người nhận mình là người Quốc Gia hay người Việt ty nạn VC, có mặt trong hội trường hay trong BTC của ngày hôm đó.

Tôi chỉ trách các tham dự viên quá dễ dãi khi đứng trước tình trạng chướng tai, gai mắt đó mà không có phản ứng gì cả; nhưng tôi không ngại lên án BTC gồm những người được hiểu là trí thức, nhà văn, nhà giáo, kinh nghiệm làm truyền thông, nhận mình là người Quốc Gia chống cộng... mà không biết phải làm gì khi có kẻ công khai bôi bác Cờ Vàng biểu tượng của Người Việt yêu chuộng công bằng, tự do... Tại sao không biết đứng dậy bỏ đi hay tuyên bố chấm dứt buổi tổ chức hay tổng cổ kê gian ra khỏi nơi mà mình mời nó đến, thay vì chịu ý nó mà đi dẹp Cờ Vàng của mình? Thà tổ chức tại nhà hay một xá nào đó cho cô ta hát và chớ nên lạm dụng mang Cờ Vàng ra để phải gánh lấy cái nhục đó. Ai nhận mình là người yêu chuộng công bằng, tự do, thì phải tình nguyện hay mong đợi được đứng dưới ngọn Cờ Vàng chứ không phải đợi người ta ép. Ngoài ra tình trạng dúm Cờ Vàng vào tay người khác, hay ép người ta đứng dưới ngọn Cờ Vàng để cho mình có thêm “đồng minh” hay để đo lường lập trường chống cộng của họ là hành động ấu trĩ. Người Quốc Gia không cần loại đồng minh nào xem thường Cờ Vàng đó.

Theo dõi từ đầu đến cuối video clip 50 phút do Nhà Truyền Thông Bùi Dương Liêm và ký giả Nguyễn Thị Bé Bảy cung cấp <https://www.youtube.com/watch?v=OOBfAtm7I6k> thì tôi không thể im lặng. Nếu ai chưa xem hay xem nửa chừng rồi ngưng vì tức tối, thì khó mà có thấy được hành động trâng tráo của kẻ gian và sự “thèm khát” nghe giọng hát trẻ “chống cộng từ trong nước” của BTC hay của những ai tình nguyện “lót sẵn ổ cho nó đẻ”, hoặc tình nguyện “đưa mặt cho nó tát”. Thật là quái đản khi BTC của cái gọi là nhạc thánh phòng “trói vào tự do” phải di chuyển Cờ Vàng vào một góc trong hội trường cho “khuất mắt” đưa chống cộng cuội để rồi tiếp tục “can đảm” ngồi chờ nó vào hội trường mà ủng hộ nó. Cô Mai Khôi này tự hào rằng cô ta dám đấu tranh cho nhân quyền tại Việt Nam. Cô ta có thành tích được tìm cách ngồi gần Tổng Tổng Mỹ Obama khi ông ấy đến Việt Nam mà không thấy công an VC ngăn cản làm gì cô ta? Hoặc cô ta dễ dàng ra vùng đất tự do nơi VC từng gọi là “Đế Quốc Mỹ”... Mà việc gì phải ngại đứng hát ở một nơi có ngọn Cờ Vàng, rồi sợ khi về nước bị VC nó làm khó dễ. Sự vô lý hay mâu thuẫn nằm ngay chỗ đó mà chẳng lẽ một đội ngũ tai to mặt bự trong buổi tổ chức lại không nhận ra?

Trước khi xem hết 50 phút cái video clip này, lúc đầu tôi chỉ xem khoảng 15 phút thì phải tắt vì chán ngán, thất vọng bởi tôi nhìn hình ảnh BTC trân trọng giới thiệu cô ta và bất quan khách ngồi chờ mà cô ta chẳng vào hội trường như đã nói. Khi cô ta vào thì ăn nói lời thôi chẳng ra thể thống gì cả. Tôi nghĩ, người ta có thể yếu ớt về thể chất hay hiền hòa, chứ chẳng lẽ hèn đến nỗi không còn biết nhục, để có thể ngồi nghe đứa ranh con nó vừa “hét” vừa dạy đời mình? Cô ta nói là “không quen hát trên sân khấu”. Ca sĩ mà không quen hát trên sân khấu thì hát ở đâu? Cô ta nói theo kiểu như thể người nghe là đứa con nít, mà mình cũng tin và cũng hài hòa với cô ta là sao? Bộ ở vùng Hoa Thịnh Đốn hay tại Hoa Kỳ này đã hết ca sĩ đấu tranh rồi sao mà phải rước cái đứa chống cộng cuội vào nhà cho nó có cơ hội làm nhục mình?

Hãy đọc những gì cô ta viết để đừng thắc mắc tại sao những vị chống cộng phải lên tiếng về vụ này. Cô ta viết nhiều câu hỗn xược y như tụi “khăn quàng đỏ” sau 30-4-75 ngày trên facebook cá nhân của cô ta. Nên nhớ

facebook là công khai chứ không phải chỗ riêng tư của cô ta. Tôi chỉ xin trích một đoạn này để cho mọi người biết tâm địa và những lời có tính cách bẹo gan hay thách đố của cô ta:

“từ một trang fb của bà bé Bẫy và một, hai người nữa (tui không biết có đến buổi nhạc không hay là copy bài từ bà bé Bẫy) đã đăng lên những lời chửi rủa ban tổ chức và lòi lại câu chuyện cờ pháo ra tranh cãi...ha..ha... xã hội nào thì cũng có những thành phần quá khích thích thọc gậy bánh xe. Và Xã hội nào cũng có một đám a dua sủa theo om sòm...ha..ha...

Tôi nói thiệt luôn vậy: Tôi không thích cờ vàng, cũng không thích cờ đỏ, nếu được chọn, tôi thích cờ hồng-màu của yêu thương. Kệ tui chứ!!..... Ban tổ chức tổ chức rất luộm thuộm, sân khấu không có âm thanh đàn hòang, lại treo cờ như là buổi họp của Trung Ương Đảng...ha..ha... Tôi bảo, tôi không hát dưới cờ pháo nào cả, tôi không đứng chung sân khấu với cờ vàng, nếu ban tổ chức không di chuyển cờ đi chỗ khác thì tôi không hát. (hết trích)

Cờ hồng là cờ gì? Ban Tổ Chức hay những ai thích “ôm cô ta vào lòng” có thấy cô ta ma lạnh và thích chơi chữ giống như tụi VC hay không?

Tại hải ngoại này, hay tại cộng đồng Việt Nam Oregon nơi mà tôi đang cư ngụ hơn 20 năm qua, những người chống cộng quyết liệt thì bị gán ép là “chống cộng quá khích”, “chống cộng điên cuồng” hay “người nào nó cũng chửi”, hoặc “đụng ai nó cũng đánh”, hoặc “chống cộng bừa bãi nên bị kiện là phải..”.

Chống cộng mà sợ bị kiện, chống cộng mà sợ VC nó trả thù hay không được về Việt Nam du lịch... Thì đừng ra vẻ mình là người chống cộng nữa.

Tại hải ngoại này, số người thật sự yêu nước và đấu tranh chống cộng quyết liệt ngày càng teo nhỏ lại hay chìm dần, để nhường cho những kẻ “thức thời” lên ngôi. Tôi sử dụng hai chữ “thức thời” để ám chỉ những kẻ hay hùng hồn tuyên bố “tôi không thích chính trị” hay “tôi không làm, chính trị” nhưng lại có những lời lẽ và việc làm có lợi cho chính trị VC. Hoặc cái bọn đấu tranh theo kiểu văn minh nửa vờ; luôn kêu gọi phải tử tế với VC, phải đấu tranh ôn hòa, không nên chửi VC, không được nói động đến tội ác VC vì cần “tranh thủ thành phần cán bộ thức tỉnh hay cán bộ VC yêu nước”.

Bọn “chống cộng văn minh” này còn chủ trương là không được gọi VC gian ác bằng thẳng mà phải là ông cho nó “văn minh”. Họ chủ trương Cờ Vàng và cờ đỏ hay cờ máu phải đề huề, hoặc phải “tạm dẹp” Cờ Vàng để chịu lòng “những người trẻ chống cộng”, hoặc “những người chống cộng trong nước ra hải ngoại và còn phải về VN”, hoặc để thu hút “những người anh em phía bên kia” chống cộng với mình v.v và v.v...

Ai cũng có quyền suy nghĩ và chọn đường lối chống cộng riêng, nhưng theo tôi, cách chống cộng theo kiểu “chân co chân dũi”, hay chống cộng mà sợ VC nó buồn, hoặc “chủ trương ngồi chung bàn, ăn chung mâm với bọn VC” hay phải “chống cộng hài hòa” hay “chống cộng văn minh”, thì đừng tiếp tục làm trò cười cho tụi VC nữa. Hoặc những kẻ chủ trương “muốn bắt cọp thì phải vào hang cọp mà bắt cọp”... Thì theo tôi, đó là hành động ngu xuẩn của những kẻ mơ hồ về tội ác VC và khờ dại trước một kẻ thù mưu mô, hiểm độc như đảng cướp VC tại Việt Nam ngày nay.

Đã hơn nửa thế kỷ qua mà chưa khôn hay chưa mở mắt là sao? Hãy chỉ giùm tôi một thằng VC nào còn trong đảng VC mà nó lại tử tế với người dân? Xin đừng ai vô tình rước NQ36VC vào các sinh hoạt của người Quốc Gia mà tưởng mình văn minh thật. Nếu ai cứ ôm tụi chống cộng cuội vào lòng thì có ngày phải kêu Trời vì đã “nuôi ong tay áo” hay bị nó đâm bằng những nhát dao chí tử cho mà xem.

Tôi xin phép được ngừng ở đây trước khi bị gán ép là “chống cộng quá khích”

Huỳnh Quốc Bình
P.O. Box 20361
Salem, OR 97307. USA
(503) 949-8752
Email: huynhquocbinh@yahoo.com